

สภาภาษีไทย

บันทึกข้อความ

สำนักงานการคลังที่ ๖๘๘๖/ 2558 วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2558

เรื่อง แนวทางปฏิบัติการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์ เพื่อบันทึกในระบบ FMIS

ด่วนที่สุด

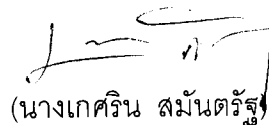
ความเห็นเจ้าหน้าที่

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกิจการเหล่ากาชาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.แนวทางปฏิบัติการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์

ตามที่ทุกหน่วยงานได้เริ่มใช้ระบบ FMIS ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2558 แล้วนั้น สำนักงานการคลังขอแจ้งให้ท่านทราบ แนวทางปฏิบัติการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์ เพื่อบันทึกในระบบ FMIS และให้ถือใช้ปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งสภาภาษีไทย และเหล่ากาชาดจังหวัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและถือใช้ หากมีข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามกับผู้ประสานงานได้

(นางเกศริน สมันตรัฐ)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง ปฏิบัติการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง

ผู้ประสานงาน

นางเกศริน	สมันตรัฐ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฯ	โทร	92207
นางกัลยาณี	อัครพรเพชร	หัวหน้าฝ่ายบัญชี	โทร	92187
น.ส.ลักขณา	ศรีสุขดี	หัวหน้างานบัญชี 3	โทร	92189
นายธราดล	เกิดกำไร	เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 6		92189

แนวทางปฏิบัติการรับมูลค่าสินทรัพย์

ตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เป็นผู้ตรวจสอบและรับรองงบการเงินของสภาอากาศไทย โดยอ้างอิงแนวทางการรับรู้รายการและการบันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องนี้เป็น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามเอกสารแนบ เรื่อง การรับรู้รายการในข้อ 9 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดหน่วยในการวัดเพื่อรับรู้รายการที่เป็น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กล่าวคือ ไม่ได้กำหนดว่ารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะต้องประกอบด้วยรายการใดบ้าง ดังนั้นกิจการต้องใช้ดุลพินิจในการนำเกณฑ์การรับรู้รายการมาประยุกต์ตามสภาพแวดล้อมหรือลักษณะเฉพาะของกิจการ ในบางกรณีอาจเป็นการเหมาะสมที่จะนำรายการที่ไม่มีนัยสำคัญหลายรายการ มาบันทึกรวมเป็นสินทรัพย์รายการเดียว แล้วประยุกต์ใช้เกณฑ์การรับรู้รายการกับมูลค่ารวม และเพื่อให้เป็นแนวทางในการคิดคำนวณหาราคาทุนของสินทรัพย์ ณ วันที่ได้มาหรือติดตั้ง โดยต้องประเมินต้นทุนทั้งหมดของรายการที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ ตามเงื่อนไขของการรับรู้รายการที่จะทำให้สภาอากาศไทยได้รับประโยชน์ในอนาคต (ตามตัวอย่าง ต้นทุนเริ่มแรกในข้อ 11) เช่น ค่าขนส่ง ค่าติดตั้ง ค่าปรับปรุงพื้นที่ ฯลฯ

ดังนั้นสำนักงานการคลังจึงได้สรุปใจความสำคัญของมาตรฐานฉบับนี้ไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. รายการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ให้นำมาคำนวณรวมกับราคาของสินทรัพย์ เพื่อเป็นราคาทุนของสินทรัพย์นั้น เช่น ค่าขนส่ง ค่าภาษีนำเข้า ค่าติดตั้ง ค่าปรับปรุงพื้นที่(เพื่อติดตั้ง) ค่าควบคุมงาน ค่าจ้างที่ปรึกษา เป็นต้น
2. รายการต่าง ๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์เป็นครุภัณฑ์หลายชิ้น มีแนวทางดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ถ้าสามารถที่จะเฉลี่ยราคาไปยังครุภัณฑ์แต่ละชิ้นได้ ให้เฉลี่ย
 - 2.2 ถ้าไม่สามารถเฉลี่ยราคาไปยังครุภัณฑ์แต่ละชิ้นได้ให้นำราคาที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ไปรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์หลักเพียงชิ้นเดียว เช่น การซื้อชุดเครื่องมือแพทย์ หากไม่สามารถเฉลี่ยราคาไปยังอุปกรณ์ชิ้นเล็ก ๆ ได้ให้นำราคาที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ไปรวมกับตัวเครื่องมือหลักเพียงชิ้นเดียว
3. รายการต่าง ๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เป็นงานระหว่างทำหรือระหว่างก่อสร้าง เช่น การจ้างก่อสร้างอาคาร ถ้าสามารถให้แจกแจงรายละเอียดครุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในรายการตาม B.O.Q. (Bill of Quantities) ส่วนราคาที่เหลือให้นำมารวมเป็นมูลค่าของตัวอาคาร

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)

เรื่อง

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชี ระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 (IAS 16: Property, Plant and Equipment (Bound volume 2013 Consolidated without early application))

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2552 โดยปรับปรุงย่อหน้าที่ 6 และปรับปรุง ถ้อยคำในย่อหน้าที่ 8 26 35.1 55 และ 77 และเพิ่มย่อหน้าที่ 81ฉ และ 81ซ และยกเลิกย่อหน้าที่ 32 33 77.3 และ 77.4 และปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

การรับรู้รายการ

- 7 กิจการต้องรับรู้ต้นทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อ ต่อไปนี้
 - 7.1 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากรายการนั้น และ
 - 7.2 กิจการสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ
- 8 รายการชิ้นส่วนอะไหล่ อุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งาน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงจะถูกรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เมื่อรายการดังกล่าวเป็นไปตามคำนิยามของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากไม่เข้าเงื่อนไขดังกล่าว รายการดังกล่าวจะจัดประเภทเป็นสินค้าคงเหลือ
- 9 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดหน่วยในการวัดเพื่อรับรู้รายการที่เป็น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กล่าวคือ ไม่ได้กำหนดว่ารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะต้องประกอบด้วยรายการใดบ้าง ดังนั้น กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการนำเกณฑ์การรับรู้รายการมาประยุกต์ตามสภาพแวดล้อมหรือลักษณะเฉพาะของกิจการ ในบางกรณีอาจเป็นการเหมาะสมที่จะนำรายการที่ไม่มีนัยสำคัญหลายรายการ เช่น เบ้าหลอม เครื่องมือ และแม่พิมพ์มาบันทึกรวมเป็นสินทรัพย์รายการเดียว แล้วประยุกต์ใช้เกณฑ์การรับรู้รายการกับมูลค่ารวม
- 10 กิจการต้องประเมินต้นทุนทั้งหมดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เมื่อเกิดขึ้นตามหลักการรับรู้รายการ ต้นทุนดังกล่าวรวมถึงต้นทุนเริ่มแรกเพื่อให้ได้มาหรือที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลังเมื่อมีการต่อเติม การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบหรือการซ่อมบำรุงสินทรัพย์ดังกล่าว

ต้นทุนเริ่มแรก

- 11 กิจการอาจได้มาซึ่งรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยหรือสภาพแวดล้อม การได้มาซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ดังกล่าว แม้จะไม่ได้เป็นการเพิ่มประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตโดยตรงให้กับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใดๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันของกิจการแต่อาจเป็นสินทรัพย์ที่กิจการจำเป็นต้องมีเพื่อให้กิจการสามารถได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์อื่นของกิจการได้ ดังนั้น การได้มาซึ่งรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ดังกล่าวจึงเข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์เพราะทำให้กิจการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์อื่นที่เกี่ยวข้องมากกว่ากรณีที่กิจการไม่มีสินทรัพย์ดังกล่าว ตัวอย่างเช่น โรงงานผลิตเคมีภัณฑ์อาจติดตั้งเครื่องควบคุมระบบการผลิตสารเคมีใหม่เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมในการผลิตและการเก็บรักษาสารเคมีที่เป็นอันตราย กิจการต้องรับรู้รายการติดตั้งอุปกรณ์เข้ากับโรงงานครั้งนี้เป็นสินทรัพย์ เนื่องจากกิจการไม่สามารถผลิตและขายเคมีภัณฑ์ได้โดยปราศจากอุปกรณ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กิจการต้องสอบทานมูลค่าตามบัญชีของทั้งสินทรัพย์ที่ติดตั้งใหม่และสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องถึงการตัดยี่ห้อที่อาจเกิดขึ้นตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การตัดยี่ห้อของสินทรัพย์ (เมื่อมีการประกาศใช้) ด้วย